

сплати податків, а також збільшення кількості об'єднаних територіальних громад, внаслідок децентралізації, які можуть ефективніше контролювати сплату податкових платежів та обов'язкових зборів на об'єднаній території.

Література:

1. Доходи державного бюджету України. Міністерство фінансів України. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/finance/budget/gov/income/2018>
2. Уряд схвалив звіт про виконання бюджету за 2018 рік. URL: https://zik.ua/news/2019/03/27/uryad_shvalyv_zvit_pro_vykonannya_derzhavnogo_byudzhetu_za_2018_rik_1538161
3. Доходи бюджету України. Ціна держави. URL: <http://cost.ua/budget/revenue/>

Бігорі Мелінда Іванівна

студентка 2 курсу ОС «магістр» ННІОТ, ТНЕУ
Науковий керівник – д. е. н., професор Тулай О. І.

МЕДИЧНЕ СТРАХУВАННЯ ЯК СКЛАДОВА ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

В усіх країнах з розвинутою ринковою економікою страхування є найважливішим елементом соціальної системи держави і дає змогу вирішувати соціальні проблеми суспільства, задовольняти потреби юридичних і фізичних осіб у забезпеченні стійких гарантій захисту майнових інтересів, пов'язаних зі здійсненням різних видів господарської діяльності, збереженням певного рівня добробуту та здоров'я людини. Адже заклади охорони здоров'я не можуть забезпечити надання медичних послуг високої якості, не володіючи відповідними фінансовими ресурсами. Проблеми надання якісних медичних послуг та фінансового забезпечення цих закладів тісно взаємопов'язані. При цьому вирішення першої проблеми неможливе без розв'язання другої [1, с. 4].

В Україні виникло небезпечне становище щодо охорони здоров'я населення. При цьому особливістю є те, що у спадок від колишнього СРСР незалежній Україні дісталася радянська система охорони здоров'я, яку, незважаючи на певні позитивні моменти, не можна вважати ефективною [2, с. 262]. Україні необхідна така система охорони здоров'я, котра забезпечуватиме якісними послугами кожного громадянина

незалежно від його віку, статі, соціального статусу чи місця проживання. Державні фінансові ресурси у такій системі повинні функціонувати з максимальною ефективністю задля задоволення потреб тих людей, які потребують профілактичних, діагностичних чи лікувальних заходів без невиправданих витрат та відповідно до світових інноваційних тенденцій [3, с. 86].

Медичне страхування – це вид страхування, при якому його об'єктом є витрати, пов'язані з наданням медичної допомоги і відновленням здоров'я. Мета медичного страхування – гарантувати громадянам при виникненні страхового випадку одержання медичної допомоги за рахунок накопичених засобів і фінансувати профілактичні заходи.

Медичне страхування забезпечує право громадян, які працюють, і членів їх сімей на кваліфіковане медичне обслуговування, матеріальне забезпечення у разі настання хвороби. Інакше кажучи, медичне страхування є формою захисту інтересів громадян у разі втрати ними здоров'я з будь-якої причини і пов'язане з компенсацією витрат, зумовлених оплатою медичної допомоги та інших витрат, пов'язаних із підтримкою здоров'я, а саме з відвідуванням лікарів та амбулаторним лікуванням, придбанням медикаментів, лікуванням у стаціонарі, отриманням стоматологічних послуг, проведенням профілактичних та оздоровчих заходів. Його важливою особливістю є те, що відшкодування збитків застрахованому при настанні страхового випадку здійснюється не грошима, а медичними послугами.

Сьогодні в Україні функціонує система добровільного медичного страхування і планується введення загальнообов'язкового державного медичного страхування [4]. Впровадження цього виду страхування не є універсальним засобом виведення вітчизняної медичної галузі з кризи, проте воно здатне задіяти систему факторів, що адаптують охорону здоров'я до конкурентного середовища, та позитивно вплинути на її фінансове забезпечення [5, с. 161; 6, с. 133]. Некомерційне страхування, яке пов'язане з життям і здоров'ям людей, формує особливий сектор страхового ринку. Світова практика медичного страхування на некомерційній основі доводить, що воно сприяє вирішенню питань доступності медичних послуг для широких верств населення і залученню додаткових ресурсів у сферу охорони здоров'я. Надзвичайно важливо, щоб Україна під час запровадження нової системи надання медичної

допомоги перейняла позитивний світовий досвід і врахувала ті помилки, яких припустилися інші країни [7, с. 80].

Для забезпечення стабільного фінансування системи загальнообов'язкового медичного страхування необхідно реалізувати комплекс взаємоузгоджених законодавчих, організаційних і методичних питань, де особлива увага має бути приділена обґрунтуванню та визначенню величини розміру страхового внеску. Адже це пов'язано із збільшенням навантаження на фонд оплати праці та уникненням поширення використання роботодавцями тіньових схем виплати заробітної плати.

Література:

1. Тулай О. Фінансове забезпечення охорони репродуктивного здоров'я в умовах трансформаційної економічної системи: дис...канд. екон. наук: 08.04.01. Тернопіль, ТНЕУ, 2005. 208 с.
2. Тулай О. І. Проблемні аспекти впровадження медичного страхування у контексті реформування фінансової системи України. *Вісник Тернопільської академії народного господарства*. 2000. Вип. 9. С. 262-266.
3. Тулай О. І. Проблеми та перспективи державного фінансування системи охорони здоров'я в Україні. *Фінанси України*. 2016. № 4 (245). С. 84–99.
4. Про загальнообов'язкове соціальне медичне страхування в Україні: проект Закону України № 4981 від 14.07.2016 р. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=59745.
5. Карпишин Н. І. Медичне страхування у контексті модернізації фінансового забезпечення охорони здоров'я в Україні. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2013. № 11. С. 156–162.
6. Тулай О. І. Соціальне страхування з тимчасової втрати працездатності: практика і проблематика. *Бізнес Інформ*. 2016. № 6. С. 132–138.
7. Тимошенко І. В. Особливості медичного страхування на некомерційній основі: міжнародний аспект. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство. 2018. Вип. 18 (3). С. 77–81.